

det ogsaa tages i Betragtning, at Krigen havde vi ganske sikkert faaet, hvad vi end gjorde, og Bismarck havde ogsaa lovet Feltmarskal Moltke et Vinterfelttog som det letteste for Tyskland og farligste for Danmark. Men af de Grunde, jeg her har nævnt, er det ærede Medlems Udtryk, naar han siger, at vi havde en Regering, som var haardhændet nok overfor det danske Folk til at tvinge det ind i en Krig, ikke et Udtryk for de faktiske Forhold, som den Gang var til Stede, og jeg skal yderligere tilføje, at de to nordslesvigske Repræsentanter, Kryger og Schou, begge stemte for 18.-November-Forfatningen.

Jeg skal ikke fordybe mig i den Tale, som blev holdt af en anden af de politiske Veteraner forleden Dag, det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Det ærede Medlem stod jo paa Venstres gamle Standpunkt, om jeg saa maa sige, men naar man hører hans Udtalelser og overvejer hele den Tankegang, der ligger til Grund for hans Udtalelser, kunde jeg egentlig have Lyst til at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Esbjerg, nemlig, hvad han mente, da han stod den 25. April 1876 paa Horsens Torv og udraabte fra Valgtribunen: Hvis Tyskerne eller Engländerne tage København, kan Fanden gerne tage hele Resten.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og flere af hans Meningsfæller have gjort gældende, at det ikke staa skrevet nogetsteds, at en neutral Magt skal forsvare sig. Det er et meget vigtigt Punkt, maaske et af de allervigtigste i den Overvejelse, der her finder Sted før den grundige Undersøgelse af Forslagenes Enkeltheder; det er et meget vigtigt Punkt, og der kan paa det drives en vis Agitation overfor i alt Fald mindre kritiske og mere overfladiske Mennesker. Det staa ikke skrevet nogetsteds, sige de, at et neutralt Land skal forsvare sig. Ja, nu er det jo ganske rigtigt, at der findes ingen Lov, gældende for alle Stater, vedtagen af en interparlamentarisk Forsamling, thi der eksisterer ikke en saadan, som kan skrive en Lov, efter hvilken alle Stater have sig at rette. Men med ikke mindre Magt end en Lov taler Tingenes faktiske Tilstand. Nu skal jeg ikke, skønt de findes i Overflod, citere Verdenspressens Udtalelser, navnlig da det imod dem kan anføres, hvad der er gjort her i Salen, at saadanne Udtalelser maaske ere skrevne paa Redaktionskontorerne i helt andre Lande, nogle

maaske ogsaa her, idet man har den mærkelige Forestilling, at Verdenspressen er et Slags Pulterkammer, i hvilket man kan putte alt muligt, som bliver sendt til Bladet; jeg skal derfor ganske afstaa derfra, men henvise til Ting, hvis Værdi ingen vil kunne benægte.

Den norske Neutralitetskomité af 1902 skriver: „Et Land, der har erklæret sig stedseværende neutralt, undgaar derfor ikke de militære Byrder, der kræves til Opretholdelse af dets Selvstændighed og Neutralitet“, og ganske i Overensstemmelse dermed var den Tale, som den belgiske Udenrigsminister holdt den 26. Oktober 1905 i Anledning af en Bevilling til Forsvaret af Antwerpen, i hvilken han siger: „Forslagene finde deres Begrundelse alene i den Omstændighed, at Belgien er forpligtet til at holde sit Forsvar paa en Højde, der tillader det at forsvare sin Neutralitet ved egen Kraft.“ Og i et højt anset Værk „International law“, hvis 2det Bind udkom 1906 i London, er Pag. 349 ganske den samme Betragtning gjort gældende, og der tilføjes, at en krigsførende Magts Besættelse af et neutralt Territorium kan blive retfærdiggjort derved, at den paagældende neutrale Magt mangler Evne til at hindre en anden krigsførende Magt i at benytte denne neutrale Magts Territorium ved sine Krigsforetagender. Og naar man undertiden henviser til, at i Svejts ere Forholdene saa ganske anderledes, end de ligge for vort lille Land, saa tager man ganske fejl deri. Thi de Betragtninger, som her gøres gældende for, at vi maa forsvare Neutraliteten af vort lille Land, skønt det absolut vil være neutralt, ere jo ganske de samme, som gøres gældende i Svejts. Maa jeg henvise til den Tale, som den svejtsiske Forbundspræsident holdt i 1907, og hvori han siger noget, der ganske passer for vore Forhold, nemlig dette: „Vi ere et lidet Folk, der elsker Fred. Vi iagttage en absolut Neutralitet, og vi have ingen Fjender. Men vi ønske at forblive fri og uafhængige. Derfor finde vi det nødvendigt at holde vort Forsvar i Orden, og ikke alene det, men ogsaa at gøre det saa fuldkomment som muligt. Vi have lært af Historien, at Folk, som have ladet deres Forsvar forsømme, ere gaaede til Grunde eller komne i Afhængighed af andre Folk, og vi have selv Erfaring for, hvad en fremmed Hærs Indbrud eller March igennem vort Land vil sige. Uden et organiseret Forsvar vil vort Land ophøre at være til.“ Men saa vil jeg anføre en Udtalelse fra en Mand, hvis Autoritet ganske